

A man in a dark suit, white shirt, and striped tie stands in a doorway, pulling back dark green curtains. He is wearing glasses and looking directly at the camera. The background shows a window with light-colored curtains. The floor is made of wooden planks.

er ineens

Minister
van Financiën

Koen Geens

‘Vroeger was ik anti álles’

Wie zoals halfsnikke ondergetekende niks beters te doen heeft en in een vlaag van stuiterende waanzin de naam Koen Geens door een digitale persdatabank jaagt, zal zien dat de man in de voorbije drie maanden 1.498 keer aan bod kwam in de Vlaamse geschreven pers. Daarmee legt hij nipt de duimen voor premier Elio Di Rupo (1.709), maar geeft hij nationale held Vincent Kompany (1.392) wel het nakijken, haalt hij het op zijn sokken van Jennifer Lopez (222) en veegt hij de vloer aan met Eva Pauwels, die zich – ondanks haar aanstellerij – tevreden moet stellen met 55 hits. Dan legt Koen Geens gelukkig iets meer klasse aan de dag: hij moet zijn tramontane niet verliezen om de krantenkoppen te halen.

Tom Pardoën / Foto's Marco Mertens



De verklaring voor Geens' alomtegenwoordigheid is zo klaar als pompwater: nieuwelingen lopen altijd in het zoeklicht, en met zijn portefeuille van Financiën staat Geens in het oog van de financieel-economische storm die nu al vijf jaar niet wil luwen. De Belgische economie blijft *cakewalken*, de staatsschuld flirt met de symbolische grens van 100 procent en **Olli Rehn** – de budgetfrik van de Europese Commissie – houdt de begroting van de regering-Di Rupo nauwlettend in de gaten. Zo komt het dat de regering weer op zoek is naar vijfhonderd miljoen euro extra. De onderhandelingen lopen nog, Geens kan dus niet al te diep ingaan op wat ter tafel ligt: een uitgelezen kans om uit de tredmolen van de dagactualiteit te stappen en het uitgebreid te hebben over interessante kwesties, zoals de canon van de Amerikaanse literatuur, de korte dekking in het voetbal, skeletten van dinosauriërs.

Maar eerst: de vermaledijde

begrotingscontrole, die plaatsvindt in alle discretie, op geheime locaties. Bij het ter perse gaan waren de gezochte vijfhonderd miljoen nog niét bijeengesprokkeld en we durven er minstens één vitaal orgaan op te verwerpen dat ze nog altijd niet gevonden zullen zijn wanneer u dit dinsdag leest. Is intussen wél in kannen en kruiken: een engagement om de loonlasten te verlagen.

Koen Geens «We hebben een principeakkoord met de gewesten waarmee we zeggen we dat we ons bewust zijn van onze concurrentiële achterstand tegenover de buurlanden en dat we er iets aan willen doen. We gaan het pact nu voorbereiden in interfederale werkgroepen, en in juli zou één en ander zijn beslag moeten vinden.»

HUMO De regering was intussen al op zoek naar 520 miljoen euro, om aan de begrotingseisen van Europa te voldoen. Als de loonlasten verlaagd

worden, zal er elders toch meer geld gevonden moeten worden?

Geens «Dat is nog een andere vraag: hoe financieren we die loonlastenverlaging? Dat vraagstuk zullen we later aanpakken, wanneer we finetunen in juli. Alles is met alles verbonden, zeker in een meer gelaagd systeem zoals België, maar het is toch zaak om alles een beetje gescheiden te houden, om de systematiek te handhaven, anders wordt het een onontwarsbaar kluwen.»

»Het is in elk geval een mooie manier om Europa een plezier te doen, om te voldoen aan de eis om structurele maatregelen.»

HUMO Het was uw goede vriend Kris Peeters die twee weken geleden de kat de bel aanbond. Ik vat zijn nooddijding samen: als we de loonlasten niet snel verlagen, draait de Vlaamse economie in de soep. Tegelijkertijd stelde de website van Vlaanderen

En toen was



► **in Actie een lange lijst van positieve indicatoren op waaruit moet blijken dat de Vlaamse economie als een sneltrein voortdendert. Dat heet: warm en koud blazen.** Geens «Ik denk dat België – Vlaanderen in het bijzonder, maar ook Wallonië – zich veerkrachtig getoond heeft wat de crisis betreft. Eén van de redenen is dat de voorbije regeringen – begin maar bij die van **Leterme** – een politiek van geleidelijkheid hebben toegepast: 'We gaan geen schade toebrengen. De spaarders sparen. De groei niet in de kiem smoren. Geen belastingverhogingen.' Met andere woorden: stabiliteit en vertrouwen schenken aan de mensen.»

HUMO Met nóg andere woorden: zo weinig mogelijk doen?

Geens «Dat is een, euh, mogelijke interpretatie. Maar niet juist. De regering-Di Rupo doet níét zo weinig mogelijk. Ze doet veel, maar je moet het willen zien: objectief gezien zijn onze cijfers beter dan die van sommige omliggende landen. Maar we moeten wél oog hebben voor het competitieve nadeel dat we hebben opgebouwd door niet in te grijpen waar anderen wél hebben ingegrepen. De loonlasten, inderdaad. Er is een limiet aan het vermogen om door stabiliteit op peil te blijven. De barometers zijn goed, maar we moeten iets doen om internationale investeerders naar hier te lokken. Die vergelijken objectieve parameters, maar zien bijvoorbeeld niet dat wij al veel steunmaatregelen hebben genomen. Heel selectieve maatregelen, op maat van de verschillende sectoren. Dat wij hier zo veel farmaceutische bedrijven hebben is heus niet omdat we niets doen voor de researchsector. Maar het klopt dat het algemene klimaat niet goed is, en bedrijven als Opel en Ford beslissen soms op nogal lineaire basis over investeringen. Ik laat mij vertellen – en verder ga ik daar niets over zeggen – dat Volvo Gent verreweg de meest competitieve is van alle Volvo-



‘De regering-Di Rupo doet veel, maar je moet het willen zien’

fabrieken. En Opel Antwerpen deed het beduidend beter dan sommige Duitse fabrieken die níét gesloten zijn.»

HUMO Ze beslissen onoordeelkundig?

Geens «Nee. Maar ze beslissen wel op basis van tarieven en loonlasten – die zijn wat ze zijn – terwijl er méér is. Waarom gaan bedrijven liever naar Zwitserland dan naar Brussel? Die vraag houdt me bezig, maar het antwoord ken ik niet.»

HUMO Er wordt ook irrationeel beslist?

Geens «Voor een stuk.»

HUMO ‘Als de we de loonlasten verlagen,’ zei u, ‘moeten we dat op één of andere manier compenseren.’ Enkele suggesties, gratis en voor niks: taksen op milieuvervuiling, vermogensbelastingen, een verhoogde belasting op consumptie. U droomt al even hardop van een structurele hertekening van het fiscale stelsel. Kan zulks binnen het kader van begrotingsgesprekken?

Geens «Nee. Hoogstens is een schuchtere aanzet mogelijk. Maar onze kabinetsgroep met experts – 't is een goeie

groep – komt heel geregeld samen, met de uitdrukkelijke ambitie om vóór de verkiezingen een groot project klaar te hebben, dat de volgende regering dan kan implementeren dan wel dynamiteren (*grijnst*). De uiteindelijke politieke omzetting is onvoorspelbaar.»

HUMO Een andere mogelijke, haast onuitputtelijke bron van inkomsten: de 240 miljard euro die geparkeerd staat op Belgische spaarboekjes. Toen u het idee – naargelang de bron – lanceerde of paraphraseerde om daar iets te gaan rapen, reageerden links én rechts als door een wesp gestoken. Maar waarom zijn Belgen op investeringsvlak eigenlijk zo behoudend?

Geens «Dat heeft te maken met de alternatieven. Risicodragend kapitaal is tijdens en na een crisis onaantrekkelijk, en de brave huisvader heeft in de klappen gedeeld. In '82 moest de wet **Cooreman-De Clerq** het kopen van beursaandelen fiscaal aantrekkelijk maken. Dat heeft voor het eerst grote legers spaarders naar de beurs gejaagd. Veel Vlamingen zijn la-

ter ook naar Lernout & Hauspie gestapt, en naar de bankaandelen. Ze hebben geweldige meerwaarden gerealiseerd, tot de technologiebubbel barstte en de bankencrisis losbrak: nu zijn ze allemaal terug naar het spaarboekje gehold.»

HUMO De dot-com bubble barstte wereldwijd en de bankencrisis hield lelijk huis in héél Europa en de States. En we waren voordien al grotere spaarders dan de rest.

Geens «We zijn goede, maar spaarzame consumenten. Een Amerikaan, bijvoorbeeld, heeft altijd schulden. De droom van elke Belg is: een huis kopen zonder schuld. Dat zit in onze genen, daar kan je weinig aan doen.»

HUMO Dat is een boutade: met biologie heeft het niets te maken.

Geens «Ik bedoel dat het diepgeworteld is. In Nederland heb je bijvoorbeeld geen deposito's, omdat daar een kapitalisatiesysteem bestaat voor de pensioenen (werknemers en werkgevers zetten onder supervisie van de overheid geld opzij in een privébeleggingsfonds, red.). Wij doen wel een beetje aan pensioensparen, maar niet dramatisch veel, omdat we erop rekenen dat de staat voor ons pensioen zorgt.»

HUMO Hoe vervelend is het voor de wetenschapper in u dat het denken over economie – zeker in tijden van begrotingsgesprekken – zo ideologisch gekleurd is? ‘Eén van de enige dingen die mij kunnen ontstemmen,’ specificeerde u ooit, ‘is iets te willen rechttekken en er niet in slagen omdat mensen niet redelijk zijn.’ Dan zijn begrotingsonderhandelingen wellicht een foltering?

Geens «Het is soms frustrerend. Maar het heeft geen zin om je daar druk over te maken. Je kan alleen maar proberen om de tijd en de geesten rijp te maken voor bepaalde hervormingen. En dan vaststellen: nu kan wél wat twee jaar geleden níét kon. Dat heb ik al ondervonden ►



Koen Geens: 'Ik lees graag romans, maar de moeilijkheid is dat je je achteraf vaak bedrogen voelt. Dat je denkt 'Wat heb ik hier in godsnaam aan?' Idem met films. Neem nu die ene met Sharon Stone, met die ijspegels. De plot van 'Basic Instinct' is totaal ridicuul.'



maar ik doe dat alleen wanneer het pas geeft. Ik kan niét tegen mensen die de twee vermengen.»

HUMO Een voormalige medewerker van uw advocatenkantoor vertelde me dat er elke keer met verwachting werd uitgekeken naar uw ronkende speeches op de kerst- en zomerfeestjes.
Geens «Ik spreek graag. Het is een plezier én een gave. Ik zou veel liever een groot pianist zijn, maar die gave heb ik niet.»
HUMO U bent opgegroeid tussen hoge stapels boeken, maar toch – las ik ergens – neemt u alleen een roman ter hand als het niet anders kán: 'Sommige van mijn vrienden houden vol dat er ook goede worden geschreven.'

Geens «Ik léés graag romans, maar de moeilijkheid is dat je je – zeker bij moderne thrillers – achteraf vaak bedrogen voelt. Het eerste boek dat me dat gevoel heeft gegeven is 'The Bonfire of the Vanities' (schudt het hoofd en zucht).»
HUMO De alom geprezen Great American Novel van Tom Wolfe? Dat heet: een meesterwerk.

Geens «Hebt u dat boek al eens goed bekeken? Het heeft niet eens een behoorlijk einde. Hoe heet die film met Sharon Stone alweer, met die ijspegels? Juist: 'Basic Instinct.' Zij speelt daar zo'n typische *professional writer*, een Amerikaans fenomeen dat aanleiding geeft tot romans die perfect zijn opgebouwd, maar waarvan je je achteraf altijd afvraagt: 'Wat heb ik hier in godsnaam aan?' De totale zielloosheid. En altijd met een belachelijk einde. Alsof er geen tijd meer overbleef om een goed einde te bedenken. Filmscenario's: hetzelfde probleem. De plot van 'Basic Instinct' is totaal ridicuul. Ik heb ooit nog 'ns zo'n boek gelezen. (Denkt na) Een dik boek. Van... (Denkt verder) Donna Tartt heet ze, geloof ik.»

HUMO 'De verborgen geschiedenis'?

Geens «Ja! Je leest dat dan, op

vakantie, en je bent drie dagen totaal geïsoleerd van je familie. Omdat het spannend is, ja, maar informatief hou je daar weinig aan over. Ik lees veel liever non-fictie. Geschiedenis. Biografieën, bijvoorbeeld. Of de autobiografie van Stefan Zweig.»

HUMO Volgens de romantische opvatting leert een goede roman ons meer over de werkelijkheid en de condition humaine dan eender welk non-fictie werk. Neem nu 'De correcties', van Jonathan Franzen.

Geens «Ook dat heeft me niet geboeid. 'Schuld en boete', Willem Elsschot, of Sándor Mára. Ik heb mijn maturiteitsproef over 'Oedipus' geschreven, heb 'Het boek alfa' van Ivo Michiels omgeploegd. Taaie kost, ja, dat vond ik ook, maar ik had er iets aan.»

HUMO Het mag eigenlijk niet verbazen dat u een heel ander pad bent ingeslagen dan uw ouders: het recht. Binnen de humane wetenschappen kan je niet verder afwijken van de belletrische de uw ouders zo passioneerde.

Geens «Voor een stuk is recht ook een taalspel. Ik heb heel lang getwijfeld of ik germaanse of romaanse zou gaan studeren, of klassieke. Maar de directeur van de school zei: 'Jij moet naar Europa.' Ik: Europa? Hij: 'Jaja. Want als jij in het onderwijs stapt en het uiteindelijk zoals ik tot directeur schopt, staat die school binnen de kortste keren op zijn kop.' Ik was nogal een rebel – op mijn manier.

»Ik zat op het Sint-Jan Berchmanscollege in Merksem, bij de pastoors. Heel goede pastoors, vind ik. Het was een vrijgevochten school, het liep er vol soixante-huitards: jonge germanisten die heel links uit Leuven waren teruggekeerd. De dag dat Saigon viel, legden ze de lessen stil.»

HUMO Waarin bestond uw rebellie dan?

Geens «In het objectiveren: ik stelde álles in vraag, ging in tegen links én rechts. Ik was, euh, ►

stelde om pinkstermaandag af te schaffen, en de liberaal Vincent Van Quickenborne op zijn achterste potting staan omdat de vlooiemarkt in zijn Kortrijk zo in het gedrang kwam.

Geens «Ook daar leer je snel mee leven.»

ERFZONDE

HUMO Ik zou nu met uw instemming een verrassende wending in tijd en ruimte willen nemen, recht naar uw roots in het lommerrijke noorden van Antwerpen. U bent geboren in Brasschaat, ontsproten aan een onderwijzersgezin.
Geens (knikt) «Mijn ouders waren germanisten. Mijn vader is heel jong gestorven: ik was pas geboren en mijn ouders waren nog maar net getrouwd. Ze hadden mekaar leren kennen in Leuven, maar het sprookje heeft dus niet lang geduurd.

»Mijn moeder was heel erg gesteld op taal, met alle gênante gevolgen van dien: ik heb de onhebbelijke gewoonte om mensen op taalfouten te wijzen. Zo heb ik laatst Michaël Pas live op de radio verbeterd. Ik doe dat ook bij medewerkers en studenten. Heel pijnlijk, natuurlijk, maar het zit in mijn genen. Ik spreek trouwens heel goed dialect,

► in andere professionele omgevingen. Dikwijls helpt het om altijd op hetzelfde aambeeld te hameren: op den duur – zeker als je de mensen kunt laten geloven dat ze zélf op het idee zijn gekomen – komt dat in orde.»

HUMO Is dat de Geens-onderhandelings techniek? Tegenstanders laten denken dat zij op úw briljant idee zijn gekomen?

Geens «Nee, nee: dat niet. Wel: altijd opnieuw op dezelfde zaken terugkomen.»

HUMO Als u maar lang genoeg herhaalt dat de index niet heilig is, gaat zelfs de PS het geloven?

Geens «U geeft dat voorbeeld: ik heb niet over de index gesproken. Daar heb ik nu even geen zin in. Als je het echt belangrijk vindt dat over iets nagedacht wordt, moet je het in het publieke debat loodsen. Je moet opiniemakers de gelegenheid geven om van idee te veranderen. Als er geen platform is, krijgt zelfs het beste idee aller tijden geen tractie. Dat is in alle milieus zo.»

HUMO Soms is het tegendeel waar en worden begrotingsgesprekken gekenmerkt door de totale afwezigheid van ideologische rechtlijnigheid. Zoals die keer dat uw – christelijk geïnspireerde – partij voor-





Over zijn woelige wittebroodsweken als minister van Financiën: 'Die beenharde kritiek hoort erbij. Het is zoals in een voetbalmatch, waar een verdediger in het begin zijn mannetje tackelt, gewoon om te laten voelen: ik ben hier. Korte dekking.'

► anti alles. Tegen de heersende mening. Het is een manier van denken, en geen verkeerde als je uiteindelijk tot een synthese komt.»

HUMO U bent tijdens uw rechtenstudies bij het vennootschaps- en financieel recht verzeild geraakt. Bij Toutatis: wat bezielde u?

Geens «Dat is toevallig gebeurd. Ik was in een seminarie fiscaal recht van Frans Vanistendael terechtgekomen. In die tijd koos je niet: je werd toegewezen. Vanistendael las mijn seminariewerk en zei: 'Jij moet daarmee naar Amerika gaan en doctoreren.' Ik heb dat dan gedaan. Via een andere prof – Jan Ronse – ben ik later bij het vennootschapsrecht beland. Ik heb een doctoraatsthesis geschreven over het vrije beroep. (Korte stilte) Een heel vreemd werkstuk, denk ik. Maar ik vond dat plezant.»

HUMO Mijn kop eraf als dat vennootschapsrecht geen droge kost is, slechts matig geschikt voor menselijke consumptie.

Geens (recht de rug) «Vennootschapsrecht: dat zijn... regels. Structuren. (Enthousiast) Kruisparticipaties, stemrechten, inkoop van eigen aandelen. Ik zoek twee dingen in een rechtstak: beleid – wat moet een vennootschap dóén om iets door de algemene vergadering krijgen of hoe verloopt een acquisitie? – en techniek. Het vennootschapsrecht heeft beide. Het is een spel.»

HUMO Is er met uw welsprekendheid en alom geroemde warmmenselijkheid geen groot assisenpleiter aan u verloren gegaan?

Geens «Ik zei altijd tegen mijn vroegere medevennoot Raf Verstraeten dat we assisenzaken gaan doen als we wat ouder zijn. Dat zou ik niet erg vinden.»

HUMO In vele interviews benadrukte u dat het algemeen belang uw prioriteit is: ook daarom hebt u deze job aanvaard. Botste u als advocaat – die per definitie het

allerindividueelste belang verdedigt – niet vaak op een muur?

Geens «Ja. Soms. Een advocaat heeft twee problemen wat dat betreft. Eén: informatie-asymetrie. Je weet veel meer dan je cliënt, die bijvoorbeeld wel iets weet over bronwater, maar niet over recht. Je moet dus loyaal, correct en deontologisch informeren. Maar – tweede probleem – als je iemand te góéd helpt, word je een nuisance voor die ander. Zo moet je je cliënt bijvoorbeeld altijd op de zogeheten externaliteiten wijzen, zeggen dat er 'anderen' zijn: 'We gaan niet te hard stampen, want dan benadelen we een derde partij, of het algemeen belang.' Ik had dat soms té erg. Ik ging – op mijn manier – voor mijn cliënten onder een trein liggen, maar nooit als die geen rekening wensten te houden met anderen.»

HUMO U zal tijdens uw lange carrière ook wel 'ns een be-drijf hebben vertegenwoordigd dat kwaad had gedaan.

Geens (aarzelt) «Mjah. Vooral mensen die – meestal te zwaar – beschuldigd werden. Ik zeg tijdens mijn lessen deontologie altijd: 'Als je voelt dat het je zwaar valt om iemands verdediging op te nemen, doe het dan niet.' Dat is als omgaan met vrienden die je niet graag ziet: het wordt op den duur gênant. Een Amerikaanse moraalfilosoof noemde een advocaat ooit een *special purpose friend*. Geen échte vriend, maar iemand die je met een specifiek doel voor ogen als vriend wil behandelen. Als je die gevoelens niet kunt opbrengen, wordt het pijnlijk.»

HUMO Ik betwijfel of advocaten die de verdediging van Marc Dutroux of Kim De Gelder op zich nemen veel gevoelens kunnen opbrengen voor hun cliënt. Ze zeggen: iederéén heeft recht op verdediging.

Geens «Dat is juist, maar het wil niet zeggen dat elke individuele advocaat iedereen moet verdedigen. In zulke gevallen moet de beste in zijn vak het doen.

Dutroux heeft net als iedereen het recht om door de béste verdedigd te worden. Niet omdat we hem sympathiek vinden, maar om het recht op verdediging te eren.»

HUMO U hebt uw toga nu tijdelijk afgelegd, maar van de unief afscheid nemen valt u blijkbaar zwaarder: u bleef de voorbije maanden lesgeven. Ik sprak met één van uw studenten, een zelfverklaarde fan: 'Koen Geens doceert niet, hij geeft begeistere-speeches.'

Geens (minzaam) «Ik ben wie ik ben. Ik probeer me niet te verstoppen.»

HUMO Uw vak, deontologie, is een heel populair keuzevak onder rechtenstuden-

ten: omdat het de uitgesproken reputatie heeft géén buisvak te zijn?

Geens «O ja. Zéker. Ik heb een heel strenge reputatie voor mijn basisvak, vennootschapsrecht, dat over de basis van het systeem gaat, maar bij keuzevakken vind ik het belangrijk dat de studenten een boodschap meekrijgen, zonder dat ik te veel moet penalisieren.»

HUMO Door uw drukke en onvoorspelbare agenda moeten u en uw studenten soms uitwijken naar de gekste plaatsen. Het Instituut voor Zoölogie, bijvoorbeeld, waar u drie kwartier lang uitweidde over Christian De Duve, de gerenommeerde bioloog

en Nobelprijswinnaar die onlangs overleed. Om dan in de laatste vijf minuten toch weer in uw vakgebied te belanden.

Geens «Dat kwam door de schitterende skeletten van dinosaurussen die in dat instituut staan opgetuigd. Dat maakte iets los toen ik binnenwandelde: **Christian De Duve** was een geweldig origineel man. Ik heb mijn studenten De Doves filosofie over de genetische erfzonde uitgelegd: wij zijn dragers van gekweekte, genetisch geworden eigenschappen die vroeger, honderdduizenden jaren geleden, nuttig waren – egoïsme, extreem groepsdenken – maar nu net heel schadelijk. (*Heft de vuist*) 'Wij de Vlamingen!' Of: 'Wij de Fransen!'. Dat is zinloos in een complexe globale wereld waarin we alleen maar kunnen overleven door de ander ook te laten overleven. Terwijl het vroeger – *survival of the fittest* – net omgekeerd was. Oorlog is geen oplossing meer. Ik heb dat nadien ook gebruikt toen ik met **Jean-Claude Trichet** discuteerde: als we vervallen in groepsegoïsme zullen we Europa nooit redden. De Duitsers mogen de Grieken niet onder de knoet houden, want ze doen zichzelf op die manier onredelijk veel pijn. Dat is een nieuw inzicht. (*Snel*) Van De Duve, hè.»

HUMO De anonieme student met wie ik sprak, stipte één luttel puntje van kritiek aan: u komt altijd een kwartier te laat. D'office.

Geens «De studenten weten dat ik daar altijd een goede reden voor heb (*lacht*). Ze komen nu zelf ook gewoon een kwartier later. Nu: dat neemt niet weg dat het een slechte gewoonte is. Al durf ik – een beetje gemeen – wel 'ns zeggen: 'Door hier te laat te komen heb ik al veel tijd gewonnen.' (*lacht*)»

KORTE DEKING

HUMO Het academiejaar loopt ten einde: binnenkort bent u voltijds minister van Financiën. Hoe vaak hebt u al met geheven armen

gesakkerd: 'Waar ben ik aan begonnen?'

Geens «*Awel*, nog geen enkele keer. Dat ligt niet alleen aan de job *an sich*, maar ook aan mijn natuur: ik doe niet aan spijt. *I live with my choices*. We zijn meestal vijf jaar verder eer ik de bedenkning maak: 'Had ik dit of dat wel moeten doen?' En tegen dan zie ik meestal ook veel goeds.»

HUMO Het was a rough ride, bij momenten: zelfs uw wittebroodsweken waren woeelig. Toen u suggereerde om de intresten op spaarboekjes af te romen en in de economie te injecteren, kreeg u de hele wereld over u heen. Dat past in een recente traditie: nieuwbakken ministers krijgen niet alleen het vuur aan de schenen gelegd – daar is uiteraard niets mis mee – maar worden over de hekel gehaald bij de minste misstap. Uw goede vriend Kris Peeters heeft dat ondervonden, nadien volgden onder anderen Joke Schauvliege en – recent nog – Maggie De Block.

Geens «Zeker, maar dat wist ik op voorhand. Ik stond vrij dicht bij **Kris** toen het hém overkwam. (*Gniffelt*) Ik zie hem nog staan aan de Ring van Antwerpen, met die gele valhelm op zijn kop. Toen ik belde om hem te troosten zei hij: 'Ik moet gewoon voorbij honderd dagen raken.' Daar dacht ik aan tijdens de paar uur die men mij gegund heeft om te beslissen of ik die ministerportefeuille zou aanvaarden: 'Het zal tijd vragen, maar het komt in orde.' Ik heb het schild opgenomen en heb me in het strijdgewoel gestort.»

HUMO Wat is uw schild?

Geens «Ik weet het niet. Je legt het nadien ook weer neer. (*Denkt na*) Het is niet zo dat ik niets voel, of zo. Maar wel pas veel later, in uitgesteld relais. Op het moment zélf moet je doorgaan.»

HUMO Een beetje zoals bij bobsleeën?

Geens «Als je bang bent, loopt het mis. Je mag geen angst tonen. Maar ik voél ook geen

angst. Die beenharde kritiek is kennelijk normaal. 't Is te zeggen, normaal: het hoort erbij. Het is zoals in een voetbalmatch, waar een verdediger in het begin zijn mannetje tacket, om te laten voelen: ik bèn hier. Korte dekking. Bij politieke tegenstanders en de pers is dat net zo: het is een viriele manier om af te tasten uit welk hout je bent gesneden.»

HUMO U blijft uw gedacht zeggen, hebt u meerdere keren laten weten.

Geens «Dat ga ik proberen.»

HUMO Toch lijkt er wat spanning in uw communicatie te zijn geslopen. U bent voorzichtiger geworden, merk ik. Heeft de partij u bijgevoeld?

Geens «Nee. Het ergste is: ik zou het niet accepteren.

»Misschien kies ik de timing en het medium beter dan in het begin. Soms word je bewust verkeerd begrepen. Als een professor zegt wat hij denkt, is hij interessant. Een politicus die hetzelfde doet, is gevaarlijk. Dat impliceert dat je soms moet bijsturen, al gebeurt dat veel minder bewust dan u denkt. En als je continu *ifs* en *buts* moet tussenvoegen, kan je beter zwijgen. Je kan twee keer hetzelfde interview geven en twee keer een totaal verschillende boodschap overbrengen: dat is me al overkomen. Het heeft niks met beginnersfouten te maken, maar alles met de eerlijkheid van het medium.

»Ik denk dat het te maken heeft met hun jachtige zoektocht naar nieuws.»

HUMO Politici spelen het spel toch graag mee?

Geens «Soms wel, tenminste: dat denk ik toch. Maar deze ochtend was ik op een persconferentie over de staatschuld: ik heb aan vijf radio's en tv-zenders een interview gegeven, maar als er geen waren geweest, had ik ze heus niet opgebeld, hoor. En ik denk niet dat wij ú gecontacteerd hebben voor dit interview?»

HUMO Toen u nog kabinetschef was, sprak

u uw verwondering uit over politici die strategisch lekken tijdens onderhandelingen.

Geens (*knikt*) «Het is een bilateraal spel. Maar ik doe niet mee aan dat lekken. Voor het overige wil ik u ter wille zijn en zal ik proberen persaandacht te krijgen als ik iets belangrijks te vertellen heb – in élk ander geval niet.»

HUMO Dat treft, want er schiet me net iets te binnen dat mogelijk onder de categorie 'belangrijk' valt: prijkt uw naam op zondag 25 mei 2014 op een kieslijst?

Geens (*wuift*) «Na de grote vakantie spreekt onze partijvoorzitter met de provinciale voorzitters en dan begint hij de lijstvorming voor te bereiden. Ik neem daar akte van en ik ben op mijn gemak: we zien wel.»

HUMO Hoezo: op uw gemak?

Geens «Als men mij iets vraagt zal ik daarover nadenken en antwoorden. Als men mij niets vraagt, keer ik terug naar waar ik mee bezig was.»

HUMO U bent al opgedoken in de populariteitspolls van de peilingen, geloof ik?

Geens «Tweeëntwintigste, met 15 procent. Niet om over naar huis te schrijven.»

HUMO 15 procent van de Vlamingen die zich kunnen voorstellen dat ze op u zouden stemmen? Bijlange niet kwaad voor een rookie. De partij zou zot zijn om die 15 procent niet te kapitaliseren.

Geens «Als ze 't me vragen zal ik daar ernstig over nadenken. Ik ben niet vies van campagnes of van het werk dat bij de functie hoort. Je kan geen les geven zonder stem of micro, je kan geen advocaat zijn zonder toga. In de politiek zou het hoogmoedig zijn om te denken dat je minister van Financiën kan zijn en blijven zonder je aan de kiezer te onderwerpen. Maar ik heb eerlijk gezegd geen idee van wat er zich afspeelt in het hoofd van **Wouter Beke**.»

HUMO Wij ook niet, en blij toe! Bedankt voor het gesprek. H